

יום ד', כ"ח בשבט תשס"א (21 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ח בשבט**, בזמן הבית השני, בא **אנטיוכוס** להחריב את ירושלים ולהשמיד את כל היהודים, ויבהילוהו שמועות רעות (והוצרך להפסיק את מסע המלחמה שלו נגד יהודה המכבי עקב שמועות אלו על מרד במזרח ממלכתו {167 לפני הספירה}) והלך לו (להלחם שם) **ונפל במקומו**. יום שיצא משם (מירושלים) – היום – עשאוהו יום טוב!
[מגילת תענית]

***

ומאידך, בדורנו: מספר דקות לאחר שהסתיימה **הפגנת מחאה של 'שלום עכשיו' מול משרד ראש הממשלה בשנת תשמ"ג (1983-5743)** נזרק רימון-יד לעבר המפגינים. **אמיל גרינצווייג**, ממארגני ההפגנה, נרצח במקום. עשרה נפצעו, ביניהם **אברהם בורג**, בנו של הרב דר' יוסף בורג ז"ל, והיום יושב-ראש הכנסת.
[ישראל 50]

***

ולפני 4 שנים, בשנת תשנ"ז (1997-5757), אירע האסון האווירי הכבד בתולדות ישראל – **התנגשו באוויר בשמי היישוב "שאר ישוב" שבגבול הצפון 2 מסוקי 'יסעור' שהטיסו חיילים אל מוצבי צה"ל בלבנון**. כל 73 החיילים שהיו במסוקים נספו. רובם היו חיילים ששבו מחופשה קצרה והיו בדרכם לתעסוקה מבצעית בלבנון. ממשלת ישראל הכריזה על יום אבל לאומי.
[ישראל 50]

***

"...ולאהוב את ארצו":

צפת – [המשך] בתקופה זו, ב-1188, נכבשה העיר בידי צלאח א-דין, וב-1190 נכבשה מחדש בידי ריצ'ארד לב-הארי. ב-1220 שוב נכבשה העיר בידי "אבירי ההיכל" שבנו את המצודה מחדש. ב-1266 גורשו הצלבנים מצפון בידי הסולטן הממלוכי, ביברס. קהילה יהודית נמצאה בצפת כבר בתחילת המאה ה-13 (על-פי עדותו של יהודה אלחריזי, שביקר בה ב-1216). יש עדויות לקיום קהילה יהודית וקהילה שומרנית גם במאה ה-14, שאז היתה העיר בירת "ממלכת צפד", שכללה את הגליל כולו. אחרי גירוש ספרד (1492) נתרכזו בה רבים מן המגורשים, ואחרי כיבוש הארץ בידי התורכים, עלו אליה גם מגורשים שהגיעו בתחילה אל חופי תורכיה.
{ההמשך, בע"ה, מחר}
[כל מקום ואתר]

***

לקראת חודש אדר והשבת הראשונה שבו, שבת שקלים:

כל אחד מבני ישראל שמלאו לו 20 שנה צריך היה לתרום מדי שנה בשנה לצורך קרבנות הציבור... ואינו נותנו בפעמים רבות – היום מעט ולמחר מעט – אלא נותנו כולו כאחת, בפעם אחת.

כל שקלי התרומה שנתנו כל ישראל היו צריכים לבוא לבית המקדש **עד לראש חודש ניסן** שבכל שנה. לפי שבראש חודש ניסן היו תורמים מן הלשכה שכל השקלים באים לשם, ומוציאים משם כדי לקנות הקרבנות מן השקלים החדשים. **וצריך שיהא לכל ישראל חלק באותם הקרבנות (קרבנות הציבור) שבאים לכפר על כל ישראל.**

לפיכך, התחילו בראש חודש אדר להשמיע על השקלים, כדי שיכין כל אחד ואחד מחצית השקל שלו, ויתנו כל ישראל את שקליהם בעונתם. **בט"ו באדר** (שושן פורים), ישבו השולחנות בכל עיר ועיר ותובעים בנחת. ומי שלא נתן עדיין, אין כופין אותו ליתן. ב-25 **באדר**, ישבו במקדש לגבות. ומכאן ואילך, כופין את מי שלא נתן – עד שיתן.

ותקנו החכמים, שבשבת הסמוכה לאדר, או בשבת שחל בה ראש חודש אדר [כמו השנה], יהיו קוראים בתורה **בפרשת שקלים**, לפי שבשבת כל העם נאספים לבתי כנסיות ובתי

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

"הדף היומי לתולדותנו"

בס"ד

יום ד', כ"ח בשבט תשס"א (21 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מדרשות ושומעים את הקורא בתורה. נמצא שקריאה זו בפרשת השקלים, היא ההכרזה הראשונה על מצווה זו לעשותה בעונתה.
[ספר התודעה]

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 08 - 6432843 (מרדכי)